

سید

تصویر نمائندگی کے موضوع اصل ۱۳۸ قانون اساسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

”با صلوات پر محمد و آل محمد“

وزارت راه و ترابری

وزیران عضو کمیسیون امور زیربنایی، صنعت و محیط زیست در جلسه مورخ ۱۳۸۷/۹/۲۴ بنا به پیشنهاد شماره ۱۱/۱۲۵۷۱ مورخ ۱۳۸۷/۶/۳۰ وزارت راه و ترابری و در اجرای ماده (۲) آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقیهای بین المللی - مصوب ۱۳۷۱ - و با رعایت جزء "ح" بند (۱) تصویب نامه شماره ۱۵۸۸۲۳/ت/۳۸۸۵۹ هـ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱ تصویب نمودند:

وزارت راه و ترابری مجاز است نسبت به امضای موقت موافقتنامه کشتیرانی تجاری دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت سنگاپور در چارچوب متن پیوست که تأیید شده به مهر پیوست تصویب نامه هیئت وزیران است، اقدام و مراحل قانونی را تا تصویب نهایی پیگیری نماید.

به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

این تصویب نامه در تاریخ ۱۳۸۷/۱۱/۷

پرویز داودی

معاون اول رئیس جمهور

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رییس جمهور، دفتر رییس قوه قضایه، دفتر رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام، دفتر معاون اول رییس جمهور، معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور، معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس جمهور، معاونت حقوقی و امور مجلس رییس جمهور، معاونت اجرایی رییس جمهور، دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور، اداره کل قوانین مجلس شورای اسلامی، اداره کل قوانین و مقررات کشور، اداره کل حقوقی، کلیه وزارتخانه ها، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت ابلاغ می شود.

این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ مبادله اطلاعیه‌های طرفهای متعاقد مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده‌اند برای مدت^۱ سال به اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه برای دوره‌های ساله دیگر همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد فسخ آن را بطور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند که در این صورت موافقتنامه شش ماه پس از اعلام مزبور فسخ شده تلقی خواهد شد.

گزیده دهه :

این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ مبادله اطلاعیه‌های طرفهای متعاقد مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده‌اند برای مدت^۲ سال به اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد با اخطار شش ماهه قبلی نسبت به فسخ آن اقدام کند.

ماده ۱۵- زبان

این موافقتنامه شامل یک مقدمه و پانزده ماده، در دو نسخه به زبانهای فارسی، و^۳ تنظیم شده و هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت بروز اختلاف در تفسیر متون، متن ملاک می‌باشد.

این موافقتنامه در تاریخ برابر با در به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و رسید.

از طرف

دولت

دوست تصویب نامه
هیئت وزیران

از طرف

دولت جمهوری اسلامی ایران

^۱ - مدت اعتبار موافقتنامه حسب صلاحدید مقامات مذاکره کننده تعیین خواهد شد.

^۲ - مدت اعتبار موافقتنامه حسب صلاحدید مقامات مذاکره کننده تعیین خواهد شد.

^۳ - در این قسمت متن زبان مرجع باید درج گردد.

موافقتنامه کشتیرانی تجاری، دریایی بین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت که از این پس با عنوان «طرفهای متعاقد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به توسعه هماهنگ کشتیرانی تجاری بین دو کشور جهت فعال سازی همکاری های فیما بین در زمینه امور تجاری دریانوردی، با رعایت اصول آزادی دریانوردی تجاری بین المللی، تصمیم به انعقاد موافقتنامه زیر گرفته اند :

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه :

۱- اصطلاح «کشتی طرف متعاقد» به هر شناور تجاری اطلاق می شود که طبق قوانین یک طرف متعاقد به ثبت رسیده باشد و تحت پرچم آن تردد کند، اصطلاح مزبور همچنین شامل آن دسته از شناورهای استیجاری خواهد بود که توسط یک طرف متعاقد و یا شرکتهای کشتیرانی آن به کار گرفته شده باشد مشروط بر اینکه با پرچم کشور ثالثی که از نظر طرف متعاقد دیگر قابل قبول می باشد، تردد نمایند.^۱ این اصطلاح شامل شناورهای زیر نمی شود^۲ :

الف- کشتی های جنگی و سایر شناورهایی که در خدمت نیروهای مسلح هستند؛

ب- شناورهای تحقیقاتی (آب نگاری^۱، اقیانوس شناسی و علمی)؛

پیوست تصویب نامه
هیئت وزیران

^۱- سازمان بنادر و کشتیرانی در زمان مذاکره نام کشورهایی که برای هر یک از طرفهای متعاقد غیرقابل قبول می باشند را مشخص و مبادله می نمایند.

^۲- در صورتی که حسب نظر سازمان مربوط لازم باشد کشتی های مسافربری استثناء شوند متن زیر می تواند به عنوان ردیف (ت) قرار گیرد که در این صورت ردیف (ت) کنونی به (ث) تبدیل خواهد شد.

(ت) شناورهایی که در سند ثبت آن به عنوان شناور مسافربری قید شده و اختصاصاً به امر مسافربری اشتغال داشته باشند.

ت- شناورهای تفریحی، دولتی، بیمارستانی و سایر شناورهایی که اعمال غیرتجاری انجام می‌دهند.

۲-

گزینه اول^۲ :

اصطلاح «خدمه» شامل هر شخصی است که بر کشتی طرف متعاقد سوار شده و دارای شناسنامه دریانوردی بوده و نام او نیز در فهرست خدمه کشتی ذکر شده باشد.

گزینه دوم :

اصطلاح «خدمه» شامل هر شخصی است که در کشتی هر یک از طرفهای متعاقد بکار گمارده شده، تصدی اعمال مربوط به راهبری، بهره‌برداری یا نگهداری کشتی را به عهده داشته و نام وی در فهرست خدمه کشتی مندرج و دارای شناسنامه دریانوردی باشد.

۳- اصطلاح «قلمرو» در مورد هر یک از طرفهای متعاقد به مناطق تحت حاکمیت یا صلاحیت آن اطلاق می‌شود، مگر آنکه سیاق عبارت به نحو دیگری اقتضاء کند.

۴- اصطلاح «مسافر» به شخصی اطلاق می‌شود که به وسیله کشتی حمل شود بدون آنکه نام وی در فهرست خدمه کشتی هر یک از طرفهای متعاقد ذکر شده باشد و یا به موجب قرارداد در آن به انجام کاری اشتغال داشته باشد.

۵- اصطلاح «بندر» به محلی اطلاق می‌شود که دارای موقعیت و تأسیسات بندری بوده و بر روی کشتیرانی بازرگانی بین‌المللی باز باشد.

۶- اصطلاح «شرکت کشتیرانی» به معنای شخص حقوقی است که در قلمرو یک طرف متعاقد مطابق قوانین داخلی آن طرف تأسیس و با استفاده از شناورهای ملکی یا استیجاری خود به حمل و نقل دریایی بین‌المللی اشتغال داشته باشد.

پیوست تصویب نامه
هیئت وزیران

۱- چنانچه تحقیقات آبنگاری در ماده (۲) جزء موارد همکاری قید شود، شناورهای تحقیقاتی آبنگاری نباید جزء مستثنیات اصطلاح کشتی طرف متعاقد باشد و باید حذف شود.

۲- به آخر این گزینه و گزینه دوم، در صورت صلاحدید و یا طبق نظر طرف مقابل می‌توان عبارت (و شامل فرمانده کشتی نیز می‌شود) را اضافه کرد.

۷- «مقامهای صلاحیتدار دریایی» عبارتند از:

وزارت راه و ترابری (سازمان بنادر و کشتیرانی^۱)، در جمهوری اسلامی ایران؛

و؛ در

ماده ۲- همکاری

طرفهای متعاقد همه امکانات خود را برای توسعه همکاریهای دوجانبه دریایی در زمینه کشتیرانی تجاری بکار خواهند گرفت. این همکاری شامل موارد زیر نیز می باشد^۲:

- تجسس و نجات؛

- جلوگیری از آلودگی دریایی و مقابله با آن؛

- نظارت بر آمد و شد دریایی؛

- تحقیقات آب‌نگاری^۳؛

- تبادل اطلاعات.

ماده ۳- ارتباط میان سازمانها و اشخاص ذیربط

۱- طرفهای متعاقد مساعدتهای لازم را برای برقراری ارتباط میان سازمانهای مسئول امور دریایی و اشخاص مرتبط با امور کشتیرانی تجاری یکدیگر به عمل خواهند آورد.

۲- شرکتهای کشتیرانی هر یک از طرفهای متعاقد می‌توانند مطابق قوانین و مقررات مربوط در قلمرو طرف متعاقد دیگر دفاتر نمایندگی یا شعب تأسیس و طبق قوانین و مقررات آن طرف به فعالیت بپردازند^۴.

پیوست تصویب نامه

هیئت وزیران

^۱- بنا به صلاحدید سازمان مربوط و به مناسبت سمت نماینده طرف مقابل می‌توان به جای عبارت فوق حسب مورد از نامهای سازمان بنادر و کشتیرانی و یا وزارت راه و ترابری (به تنهایی) استفاده کرد.

^۲- موارد همکاری ممکن است با توافق طرفهای متعاقد و حسب صلاحدید سازمان مربوط افزایش یا کاهش یابد.

^۳- به زیرنویس (۲) آخر ماده (۱) توجه شود.

^۴- بنا به صلاحدید سازمان بنادر و کشتیرانی حسب مورد عبارت «و شرکتهای نمایندگی» می‌تواند بعد از «شرکتهای کشتیرانی» اضافه شود.

ماده ۴- تسهیل حمل و نقل

۱- طرفهای متعاقد موافقت می نمایند که :

الف- کشتی های خود را به حمل و نقل کالا میان بنادر دوکشور ترغیب کنند و در جهت رفع موانعی که ممکن است از توسعه این حمل و نقل جلوگیری کند، همکاری نمایند؛

ب- از حمل کالا از بنادر خود به بنادر کشورهای ثالث و بالعکس توسط کشتی های طرف متعاقد دیگر ممانعت به عمل نیاورند.

۲- مفاد بند (۱) این ماده به حقوق کشتی هایی که تحت پرچم کشورهای ثالث به حمل و نقل تجاری دریایی بین بنادر طرفهای متعاقد و یا بین بنادر یکی از طرفهای متعاقد و بنادر کشور ثالث مبادرت می ورزند، لطمه ای وارد نخواهد کرد.

ماده ۵- رفتار ملی

۱- هریک از طرفهای متعاقد نسبت به کشتی های طرف متعاقد دیگر، محموله ها، خدمه و مسافران آنها در موارد زیر همان رفتاری را خواهد داشت که با کشتی های خود که برای حمل و نقل دریایی بین المللی مورد استفاده قرار می گیرند، معمول می دارد :

الف- ورود و خروج کشتی ها به آبهای سرزمینی و بنادری که به روی حمل و نقل دریایی بین المللی باز می باشند ؛

ب- توقف کشتی ها در بنادر، استفاده از بنادر برای عملیات تخلیه و بارگیری و استفاده از تسهیلات بندری ؛

پ- سوار و پیاده کردن مسافر^۱ ؛

ت- استفاده از خدمات مربوط به کشتیرانی تجاری دریایی و همچنین عملیات مربوط.

۲- مفاد بند (۱) این ماده شامل موارد زیر نخواهد بود :

پیوست تصویب نامه
هیئت وزیران

^۱ - در صورتی که شناورهای مسافربری جزء مستثنیات ماده (۱) قرار گیرد، این بند هم قابل استفاده نبوده و باید حذف شود. به دومین زیرنویس (۲) ماده (۱) مراجعه شود.

الف- فعالیت‌هایی که طبق قوانین داخلی هریک از طرفهای متعاقد منحصر به مؤسسات و سازمانهای متبوع آنهاست از قبیل کشتیرانی ساحلی (کابوتاژ)؛

ب- مقررات مربوط به پذیرش و اقامت خارجیان در قلمرو هریک از طرفهای متعاقد؛

پ- مقررات مربوط به راهنمایی اجباری کشتی‌های خارجی؛

ت- استفاده از بندری که به روی کشتی‌های خارجی باز نمی‌باشد.

ماده ۶- جلوگیری از معطلی کشتی

طرفهای متعاقد در چارچوب قوانین و مقررات بندری خود و براساس مفاد معاهدات بین‌المللی اقدامات لازم را برای تسهیل و سرعت بخشیدن به حمل و نقل دریایی و جلوگیری از معطل شدن غیرضروری کشتی‌های طرف متعاقد دیگر در بندرشان به عمل خواهند آورد.

ماده ۷- شناسایی اسناد و گواهینامه‌ها^۱

۱- اسناد ثبت و تابعیت کشتی‌های هریک از طرفهای متعاقد که براساس مقررات آن طرف متعاقد توسط مقامهای صلاحیتدار آن صادر شده و نیز گواهینامه اندازه‌گیری ظرفیت و سایر اسناد کشتی که با رعایت ضوابط کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط توسط مقامهای صلاحیتدار یکی از طرفهای متعاقد صادر شده و یا مورد شناسایی قرار گرفته باشد، توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

۲- محاسبه حقوق و عوارض بندری کشتی براساس گواهینامه‌های اندازه‌گیری ظرفیت مندرج در بند (۱)

پیوست تصویب نامه

هیئت وزیران

این ماده انجام خواهد گرفت.

^۱ - در صورتی که حسب نظر سازمان مربوط لازم باشد ماده زیر به عنوان ماده (۷) قرار گیرد و شماره بقیه موارد اصلاح گردد.

ماده ۷- عدم توقیف کشتی‌های طرف متعاقد دیگر :

هیچیک از طرفهای متعاقد نباید کشتی‌های طرف متعاقد دیگر را در دریای سرزمینی، آبهای داخلی و یا بندر خود توقیف نماید، مگر به حکم مراجع قضایی صلاحیتدار که در این صورت، موضوع باید حداکثر ظرف ۷۲ ساعت به اطلاع مقامات کنسولی طرف متعاقد دیگر رسانده شود.

ماده ۸- شناسایی مدارک خدمه

۱- طرفهای متعاقد مقررات کنوانسیون شماره ۸+۱ مربوط به شناسنامه ملوانی ملی خدمه کشتی‌ها را که در تاریخ ۱۳۳۷ هجری شمسی برابر با ۱۹۵۸ میلادی در چهل و یکمین دوره اجلاس کنفرانس عمومی سازمان بین‌المللی کار به تصویب رسیده است، را، اعمال خواهند نمود^۱.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد مدارک شناسایی خدمه کشتی را که توسط مقامهای صلاحیتدار طرف متعاقد دیگر صادر و یا به رسمیت شناخته شده است، به رسمیت خواهد شناخت. مدارک شناسایی مزبور به شرح زیر است:

- برای خدمه کشتی‌های جمهوری اسلامی ایران شناسنامه دریانوردی

; (Seafarer's Identity Document)

..... برای خدمه کشتی‌های

ماده ۹- کمکهای پزشکی

هر یک از طرفهای متعاقد در حد امکان کمکهای پزشکی لازم را به خدمه کشتی طرف متعاقد دیگر طبق مقررات داخلی خود ارائه می‌نماید.

ماده ۱۰- کمک و مساعدت

۱- چنانچه کشتی یکی از طرفهای متعاقد در امتداد ساحل طرف متعاقد دیگر، در آبهای داخلی یا دریای سرزمینی آن به گل بنشیند یا به ساحل برخورد کند و یا به سانحه دیگری دچار شود، کشتی مزبور و محموله آن از همان حمایتی که به کشتی‌های خودی و محموله آنها اعطا می‌شود، برخوردار خواهد بود. فرمانده، خدمه و مسافران کشتی خسارت دیده باید کمک و مساعدت لازم را دریافت دارند.

پیوست تصویب نامه
هیئت وزیران

^۱ - سازمان بنادر و کشتیرانی حسب صلاحدید می‌تواند عبارت زیر را بعد از واژه «به تصویب رسیده است» به این بند اضافه نماید: «و نیز کنوانسیون بین‌المللی استانداردهای آموزشی، صدور گواهینامه و نگهبانی دریانوردی و ضمیمه آن مصوب سال ۱۹۷۸ سازمان بین‌المللی دریانوردی (STCW)».

هزینه‌های مربوط طبق قوانین و مقررات کشوری که سائحه در قلمروی آن روی داده است و یا با توافق طرفهای مربوط قابل وصول است. مفاد این ماده مانع از طرح دعاوی در رابطه با حمایت، مساعدت و کمکی که به موجب یک قرارداد به کشتی آسیب دیده، خدمه، مسافران و محموله آن ارائه شده است، نخواهد بود.

۲- کشتی خسارت دیده، کلیه اموال و کالاهای حمل شده در آن یا هرآنچه که از آنها نجات یافته مشمول حقوق گمرکی، سود بازرگانی و سایر عوارض و مالیاتها نخواهد شد، مگر آنکه هدف استفاده و مصرف آن اموال و یا کالاها در قلمروی طرف متعاهدی باشد که در آن سائحه اتفاق افتاده است.

۳- مفاد بند (۲) این ماده مانع اجرای سایر قوانین و مقررات طرف متعاهدی که در قلمرو آن سائحه اتفاق افتاده است، نخواهد بود.

ماده ۱۱- اعمال قوانین و مقررات^۱

هیچ چیز در این موافقتنامه به حق مقامهای صلاحیتدار طرفهای متعاهد برای اعمال قوانین و مقررات داخلی خود در مورد حفظ سلامت عمومی، کنترل گمرکی، حفاظت از محیط زیست دریایی، امنیت و ایمنی کشتی‌ها، بنادر، جان افراد و کالاها، پذیرش خارجیان، ورود و خروج کشتی، کالا و مسافران در قلمروی خود لطمه نخواهد زد.

ماده ۱۲- کار گروه مشترک^۲

کار گروه مشترکی متشکل از نمایندگان مقامهای مربوط به تناوب و به شکل ادواری در قلمرو هر یک از پیوست تصویب نامه هیئت وزیران طرفهای متعاهد و یا بنا به تقاضای هر یک از طرفهای متعاهد در موارد زیر تشکیل می‌شود:

^۱ - چنانچه طرف متعاهد خواستار درج ماده درخصوص «انتقال آزاد درآمد» در این موافقتنامه باشد ماده زیر حسب صلاحدید سازمان بنادر و کشتیرانی می‌تواند بعد از این ماده ذکر و شماره بقیه موارد اصلاح شود.

(انتقال آزاد درآمد)

هر یک از طرفهای متعاهد براساس عمل متقابل و به موجب قوانین و مقررات داخلی خود، حق استفاده، تبدیل و انتقال آزاد درآمد و دیگر عواید حاصل از خدمات کشتیرانی را که در قلمرو آن ارائه شده است، به شرکت‌های مذکور در بند (۲) ماده (۲) طرف متعاهد دیگر اعطاء می‌نماید.

^۲ - در صورت لزوم عبارت «ارائه پیشنهاد تغییر و اصلاح موافقتنامه» می‌تواند به عنوان بند (ت) افزوده شود.

الف- بحث و بررسی و چگونگی اجرای این موافقتنامه؛

ب- انجام مطالعات مشترک درخصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل دریایی؛

پ- حل اختلافات درخصوص نحوه اجرای مفاد این موافقتنامه^۱.

ماده ۱۳- اصلاح موافقتنامه

این موافقتنامه تنها با توافق کتبی طرفهای متعاقد می تواند اصلاح شود. هرگونه اصلاح با رعایت مفاد ماده (۱۴) لازم الاجرا خواهد شد.

ماده ۱۴- لازم الاجرا شدن

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲-

گزیده اول :

تصویب نامه
هیئت وزیران

۱- در صورت صلاحدید سازمان بنادر و کشتیرانی یکی از دو روش حل و فصل زیر نیز می تواند به عنوان بند (۲) ماده (۱۳) لحاظ شود.

گزینه اول :

«چنانچه کار گروه مشترک ظرف مدت (۶) ماه از تاریخ تقاضای یکی از طرفهای متعاقد تشکیل نشود؛ و یا پس از تشکیل، نتواند اختلافات حادث شده را حل کند؛ و یا طرفهای متعاقد و یا یکی از آنها از اجرای تصمیم کار گروه مشترک خودداری کند، هر یک از طرفهای متعاقد حق خواهد داشت که موضوع را به دیوان بین المللی دادگستری ارجاع نماید.»

گزینه دوم :

(داوری)

کلیه مسائلی که ممکن است در رابطه با اجرا یا تفسیر این موافقتنامه حادث شود، ابتدا از طریق مجاری دیپلماتیک و بطور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید. در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع و یا سرداور را تعیین نماید. هیأت داوری آیین نامه داخلی و قواعد دادرسی خود را تعیین خواهد کرد. محل داوری در کشور ثالث و هزینه های مربوطه باالمنصفه به عهده طرفهای متعاقد خواهد بود. رأی هیأت داوری قطعی و لازم الاجرا است.